

การพัฒนาความสามารถทางการพูดในโอกาสต่างๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนเทศบาลบ้านหนองบัว โดยใช้กลวิธีการเรียนแบบไตร่ตรอง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนและหลังการเรียนแบบไตร่ตรอง 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนแบบไตร่ตรอง 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนแบบไตร่ตรอง

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลบ้านหนองบัว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่เรียนวิชาภาษาไทย ท 21101 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวนนักเรียน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ ที่ใช้การเรียนแบบไตร่ตรอง 2) แบบประเมินความสามารถทางการพูดในโอกาสต่าง ๆ 3) แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ หลังเรียนด้วยการเรียนแบบไตร่ตรองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ หลังการเรียนแบบไตร่ตรองเพิ่มสูงขึ้น 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนแบบไตร่ตรองอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก